

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΣ

Συντάτταμενον υπό τού 'Υπουργείου τής Παιδείας ως κατ' Εξοχήν παιδικών περιοδικόν σύγγραμμα, ελήφθη παρασχόν εις την χάριν ήμην υπηρεσίας και υπό τού Ολοκλήρου Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως ανάγνωσμα δωρεάν και χρησιμώτατον εις τούς παίδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ 'Εσωτερικῶν : 'Εξωτερικῶν : *Έτησίαι . . . . . δρ. 8.— *Έτησίαι . . . . . φρ. 10.— *Έξμηνοι . . . . . * 4,50 *Έξμηνοι . . . . . * 5,50 *Τρίμηνοι . . . . . * 2,50 *Τρίμηνοι . . . . . * 3.— Αἱ συνδρομαὶ ἀρχαίαι τήν 1ην ἐκάστου μηνός.		ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΙΑΡΥΘΗ Τῆ 1879 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ	ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20 Διὰ τῶν Πρακτόρων, 'Εσωτερ. Λ. 10. 'Εξωτερ. Λ. 15 Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περσόδου τιμῶνται ἐκάστου λιστ. 25. ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ *Ὁδός Εὐριπίδου ἀρ. 28, παρὰ τὸ Βασιλικόν
Περίοδος Β'.—Τόμος 20ος	*Ἐν Ἀθήναις, 19 Ἰανουαρίου 1913	*Ἔτος 35ον.—*Ἀριθ. 8	

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΤΖΟΚΕΪ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ' (Συνέχεια)

— Πρέπει νὰ ἐργάζεται κι' αὐτός!
 — Ὅπως ὅλοι μας!
 Ἀπορθεσυνθίς ὁ χονδρὸς ἀμαξῶν ἀπὸ τὰς ἐνθαρρύνσεις τῶν συναδέλφων του, ἔκρινε καλὸν νὰ ἐπιβληθῇ διὰ τῆς βίας εἰς τὸν μικρὸν ἀνυπότακτον καὶ ἐράξας αὐτὸν ἀπὸ τοῦς ὤμων, τὸν ἔσυρε διὰ τῆς αὐλῆς μέχρι τῆς θύρας τῶν μαγειρείων.
 — Ἐννοια σου, ὠρόετο, καὶ θὰ σὲ κημῶ ἐγὼ νὰ δουλέψης μὲ τὸ σταυριό.
 Ἐλα, λέγει! θὰ πάρης αὐτὸ τὸ λιογάρι νὰ πᾶς στὸ σταυλο, ναὶ ἢ ὄχι;
 — Ὁχι! ἀπεκρίθη ὁ Μπόμπης, ἀπαρῶς πάντοτε.
 — Καὶ γιατί, σὲ παρακαλῶ; Ἐλα, μίλα, γιατί θὰ σοῦ τῆ στραψῶ!
 Ὁ Μπόμπης δὲν ἠμπόρεσε νὰ κρατηθῇ περισσότερον. Ἐραθισμένος ἀπὸ τὰς ὕβρεις καὶ τὰς εἰρωνείας τοῦ ὑπηρετικοῦ καὶ θέλων νὰ παστομώσῃ ἀπαξ διαπαντός τὸν κτηνώδη ἀμαξῶν, ἀσφίκε νὰ τῷ διασῶσεν τὰ ἀσύνετα αὐτὰ λόγια:
 — Εἶμαι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ κυρίου Δουκὸς, μάλιστα. Ἡ ὑπηρεσία μου ὁμῶς δὲν εἶνε νὰ καθαρίζω τὸ παχνί.
 — Ἀλλὰ; . . . ποία εἶνε ἡ ὑπηρεσία σου; ἡρώτησε σαρκαστικῶς ὁ Κουριοῦ.

— Εἶνε, ἀπεκρίθη ὑπερηφάνως ὁ Μπόμπης, νὰ καθαλιτεύω στὶς κούρσες τὸ ἄλογο τοῦ κυρίου δουκὸς εἶνε νὰ τὸν κάρνω νὰ καρδίξῃ τριακόσιες γιλιὰδες λίβρας, ἔπως θὰ τὸν κάρω νὰ τίς κερδίξῃ σὲ τρεῖς ἐβδομάδες, ὅταν θὰ τρέξῃ τὸ ἄλογο Πέρτενερ, ποῦ θὰ πάγω νὰ τὸ πάρω ἀπὸ τὴν Ἀγγλία. Αὐτὴ εἶνε ἡ ὑπηρεσία μου!.. Καὶ τώρα, ἀφίστε με ἡσυχο! — Ἡ ἀπάντησις αὐτῆ τοῦ μικροῦ Ἀγγλοῦ ἐπροξένησε μεγάλην ἐντύπωσιν εἰς τὴν διήγησιν. Καὶ κάποιος ἀπὸ τοὺς δημότας ἀνέκραξεν:
 — Ἀλήθεια λέει! Πρὸ ὀλίγου ἀκουσα νὰ μιλοῦν γιὰ τὸ στοιχημα τῶν τριακοσίων χιλιῶν λιβρῶν, στὸ χασάπικο.
 Αἱ πρὸς τὸν Μπόμπην διαθέσεις τοῦ ὑπηρετικοῦ μετεβλήθησαν. Χάρης εἰς τὴν μεγάλην εἰδησιν, τὴν ὅποιαν εἶχεν ἀνακινώσῃ, ὁ μικρὸς τζόκευ ἐγένειεν εὐθὺς ὑποκεί-

«Σὺ, ἀλήθεια, θὰ καθαλιτεύῃς τὸ ἄλογο;» (Σελ. 64, στ. γ)

μενον σημαντικόν. Αἱ εἰρωνεῖαι, αἱ ὕβρεις ἔπαυσαν. Καὶ ὅλοι τὸν περιετοίχιζαν τώρα, ἑρωτῶντες μὲ περιέργειαν περὶ τοῦ μεγάλου γεγονότος, τὸ ὅποιον προηγετιμάζον καὶ τοῦ ὁποίου αὐτὸς θὰ ἦτο ὁ ἦρωδ.
 — Ἀλήθεια λοιπόν; ἐρωτοῦσεν ὁ μάγειρος. Ὁ κύριός μας στοιχημάτισε τριακόσιες χιλιῶδες λίβρες, ὅτι τῷ ἄλογό του θὰ νικήσῃ στὶς κούρσες;
 — Ὁλόκληρη περιουσία, διάβολε! ἀνέκραξεν ὁ θυρωρὸς.
 — Καὶ σὺ, ἀλήθεια, θὰ καθαλιτεύῃς τὸ ἄλογο; Καὶ θὰ πᾶς νὰ τὸ φέρῃς ἐπίτηδες ἀπὸ τὴν Ἀγγλία; Πές μας τα λοιπόν, πές μας τα ὅλα!
 Ὁ Μπόμπης, εὐχαριστημένος ποῦ ἔπαυσαν νὰ τὸν κακομεταχειρίζονται, δὲν ἔδειξε καμμίαν δυσκολίαν νὰ τοῖς διηγήθῃ ὅλας τὰς λεπτομερείας τῆς μεγάλης ἱπποδρομίας, ἡ ὅποια προηγετιμάζον καὶ τῆς ὁποίας, ἔλεγεν, αὐτὸς ἦτο ὁ ὑποκινῆτης, διότι αὐτὸς εἶχε συμβουλεύσῃ τὸν κύριόν του νὰ προσκαλέσῃ, εἰς στοιχημα τὸν μαρκήσιον Κουφλάν. Τοῖς εἶπεν ἀκόμη, ὅτι αἱ ἱπποδρομιαὶ αὐτοῦ τοῦ εἶδους ἦσαν κοινώτατον πρᾶγμα εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ὅπου εἶχεν ἤδη λάβῃ τὴν τι-

«Δὲν ἐσκέφθῃ οὐτε μίαν φορὰν νὰ στρέψῃ τὴν κεφαλὴν ὀπίσω του...» (Σελ. 62, στ. γ)

μην να καθάλιμισή μίαν φοράν ἐν...

Τὰ πολλά λόγια βλέπουν!

Ἐθουσιασμένος ἀπὸ τὴν ἴδιαν του...

Ἐάν ὁ Μπόμπης, μεθυμένος ἀπὸ...

οἶρον τοῦ λόγου του. Θὰ τὸ φέρω ἐγώ...

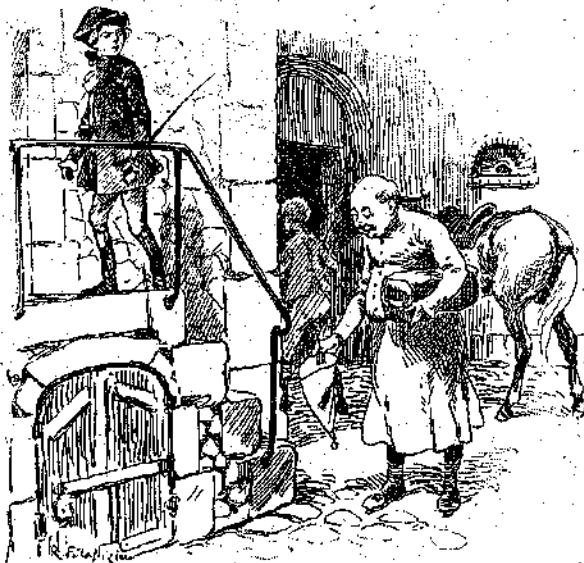
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

Η ΓΕΦΥΡΑ ΤΟΥ ΚΡΕΙΤ

Ἐμπιστοσύνη καὶ δόλος.

Ποῦ παιδί, τὴν ἄλλην ἡμέραν, ἦτο...

Ὁ μικρὸς τζόκευ εἶχαν ἀναχωρήσῃ...

Ὁ Μυλόροδος θὰ μείνῃ εὐχαριστημένος...

ποῖαν ἐσκόπευε νὰ ἐπιβιβάσῃ διὰ τὴν...

Ὁ Μπόμπης ἦτο κατευχαριστημένος...

Ὁ μὲν ὡς εὐρέθη εἰς τὸν δρόμον, ὁ...

Ἐστρεψε λοιπὸν καὶ δὲν διέκοπτε τὸ...

Ὡς εὐρέθη εἰς τὸν δρόμον, ὁ...

ἐμπιστοσύνη εἰς τὸν κύριόν σου. Ναι, μ' αὐτὸ...

Ταῦτα λέγων ὁ μικρὸς τζόκευ,...

Ὁ μινρὸς μας φίλος ἦτο τὸ...

Ὁ μικρὸς τζόκευ; Καὶ ὁμως! Ἐνῶ...

Ὁ μινρὸς μας φίλος ἦτο τὸ...

Ὁ μινρὸς μας φίλος ἦτο τὸ...

Ὁ μινρὸς μας φίλος ἦτο τὸ...

Ὁ μινρὸς μας φίλος ἦτο τὸ...

μίσος του. Καὶ ἄρχις ἐδουλίμασε νὰ ἐξ...

Ὁ μινρὸς μας φίλος ἦτο τὸ...

Ὁ μινρὸς μας φίλος ἦτο τὸ...

Ὁ μινρὸς μας φίλος ἦτο τὸ...

Ὁ μινρὸς μας φίλος ἦτο τὸ...

Ὁ μινρὸς μας φίλος ἦτο τὸ...

Ὁ μινρὸς μας φίλος ἦτο τὸ...

Ὁ μινρὸς μας φίλος ἦτο τὸ...

ΑΘΗΝΑΙ' ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΔΙΑΔΟΣΕΙΣ

Ἀγαπητοί μου,

Ὁ ὀλίγων ἡμερῶν, διεδόθη εἰς τὰς Ἀθήνας,...

Ναι, δὴ τυχῶς, ἀπὸ τὰς συνήθεις...

Ὁ μινρὸς μας φίλος ἦτο τὸ...

Τελος πάντων, δὲν μᾶς ἀδιαφέρει...

ΦΑΙΔΩΝ

ἘΠΟ ΤΗ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΣΤΟΠΟΥ

Θ.

Τῶν νησιῶν μας τὰ εἶδε, τὰ εἶδε...

Κ' εἶνε οἱ τρεῖς τοὺς ἀδερφάδες...

Καὶ, λές, ἔχουν μαγεμένα...

Πλὴν ἐτὰ π' ἑμορφῆ νερά,...

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΛΙΤΗΣ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ Κ. ΑΡΑΠΗΣ [έν Κων/πόλει] Βραβευθείς υπό το ψευδώνυμον Δωδωναίος εις τόν 129ον Διαγωνισμόν Λύσεων (18ε Διάπλαιν 1912, σελ. 279)

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΚΡΗΤΙΚΟΙ ΚΙ'ΗΠΕΙΡΩΤΕΣ

(Συνέχεια και τέλος 18ε σελ. 56)

Η Διευθύντρια τάχως από την έκπληξη και τη χαρά της, του έπιασε το χέρι με τα δυο της χέρια και δεν ήξερε τί λόγια καλά να του ειπή για να τον ευχαριστήσει. Τέλος συνήλθε, έβλεπε τους γιατρούς και τους παρουσίασε στον νέον έθνικον ευεργετή, τον συμπατριώτη του πανενδόξου Αδέρφου και της μεγάλης χορείας των Ηπειρωτών έθνικων ευεργετών. Οι ιατροί τον ευχαίρουν όλονα, έθαύμασαν την γενναία του φιλανθρωπική πράξη και τον προσέκλεσαν να επισκευθή τους θαλάμους των νοσηλευομένων αρρώστων. Κι' από αίθουσα-ς αίθουσα μπηχαν και στην αίθουσα των πληρωμένων, όπου ένοσηλεύονταν όσοι είχαν πληρωθή στες τελευταίες μάχες, που έκαναν στην Κρήτη οι Κρητικοί επαναστάτες με τους Τούρκους.

— Έδώ, κύριε Νικολάου, ειπε ο γιατρός, είναι η αίθουσα των πληρωμένων μας. Έδώ νοσηλεύονται τα ένδοξα παλληκάρια μας, τα παιδιά που ξέρουν και

μπορούν να πεθάνουν για την ελευθερία και για την αγάπη της Πατρίδας...

Στ' όνομα «Νικολάου», ένα πληρωμένο παλληκάρι, που του είχε μη το τούρκο μαζούδι στο στήθος και τον τρύπησε πέρα-πέρα, ξύπνησε από το βυθό του πυρετού, έριξε τη φωτεινή ματιά του άπάνω στον επισκέπτη και φώναξε:

— Έσ' είσαι, Ηλία μ'!

Ο Ηλίας Νικολάου άναγνώρισε ε-κείνο το πληρωμένο παλληκάρι τον συμπατριώτη του και προσάτη του, τον Γιάννη τον Σκαπετοραχάκη, κ' έτραξε και ρίχτηκε άπάνω του και τον άγκάλιασε άδελφικά.

Η σιγή ήσαν συγκινητική. Φιλιούν-ται και δακρύζουν από χαρά οι δυο παιδι-κοί φίλοι. Οι γιατροί κι' οι άλλοι πληρω-

ΖΩΗ Ι. ΣΩΤΗΡΑΚΗ [έν Αλεξανδρεία] Βραβευθείσα υπό το ψευδώνυμον Ζεφυριτίς εις τόν 131ον Διαγωνισμόν Λύσεων (18ε Διάπλαιν 1912, σελ. 427)

μένον άπορούν πως ένας Κρητικός πολε-μιστής συνδέεται τόσο στενά μ' έναν έλα-τομυριούχο Ηπειρωτή! Τέλος, ύστερα από τους άγκάλιασμούς και τα φιλήματα, οι δυο φίλοι άρχισαν να ρωτούνται ό έ-νας με τον άλλο:

— Που ήσουν από κείνον τον καιρό;

— Στην Ρουμανία, Γιάννη μου, στην Ρουμανία. Πόσες φορές σ' έφερα στο νου μου και θέλησα να σου γράψω, αλλά δεν ήξερα που να σου διεύθυνω το γράμμα.

— Κι' είσαι καλά, Ηλία; Ο άπόχρησες βέβαια και καμιά καλή περιουσία, γιατί

έσείς οι Ηπειρώτες δεν είστε αν έμάς τους Κρητικούς... Ξέρετε να καρδίζετε...

— Τριανόσιες χιλιάδες δραχμές έδωκε αυτήν την στιγμή στο Νοσοκομείο μας, πρόλαβε να ειπή ο γιατρός, για να τον απαλλάξω από τη δασκαλία να το ειπή ο ίδιος.

— Τριανόσιες χιλιάδες δραχμές! Ξεφώνησε ο Σκαπετοραχάκης. Μωρ' έσυ θάκανες εκατομμύρια εκεί άπάνω στους βωιδόβλαγους! Έως, Ηλία μου!

— Δόξα τω Θεώ, ειπε ο Ηλίας Νικο-λάου, κάτι κάναμε... Δεν χίασμε τον καιρό μας στην ξενιτεία άδικα τόσα χρό-νια...

— Κι' έδωκες τριανόσιες χιλιάδες στο Νοσοκομείο μας; ε;

— Μάλιστα! κι' αν ο Θεός με βοηθή-ση, πάλε θα ξαναδώσω για την Πατρίδα...

— Άξιος ο μισός σου, Ηλία μου! Έσείς οι Ηπειρώτες είστε μοναδικοί 'ς αυτά... Δεν σ'α βγαίνει κανένας...

— Κ' έσύ, Γιάννη μου, τί έκανες άπ' εκείνον τον καιρό; Άπόχρησες τίποτε πε-ριουσία;

— Έγώ, στο Θεό σου, έμας οι Κρητικοί για περιουσίες, Ηλία μου; Στενός ο τόπος μας... Έπειτα κι' οι συγγές επαναστάσεις... Δεν μπορούμε, βλέπεις, να υποφέρουμε τους τούρκους εκεί κάτω... — να πάρη ο Διάολος τ' απειθαμ-μένα τους! — Ήσυχασα ποτέ, νομίζεις, από τότε, που βγήκα από το σχολείο!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ [έν Ιερουσαλήμ] Βραβευθείς εις τόν Μ. Διαγωνισμόν Έπιστολογραφίας (18ε Διάπλαιν 1912, σελ. 443)

Ντουρέκι, και ντουρέκι, κι' όλο ντουρέ-κι! Η θα την λευτερώσωμε την Κρήτη, ή θα πεθάνωμε ως τον ένα! Δεν είναι πώ-ρα δεκαπέντε μέρες, που με λάδωναν οι αντίχριστοι, — να πάρη ο Διάολος τ' απει-θαμένα τους! — και βρισκόμαί έδώ, που με βλέπεις... Με πήρε το μαζούδι απ' έδώ (κι' έδειξε με το δεξί του χέρι το άρι-στερό του στήθος) και βγήκα από πίσω από την πλάτη...

— Θα γέννη καλά... μη στενοχωρι-σαι. Αν θέλεις, όταν γέννη καλά, γάρθης στην Ρουμανία... Θα πάγω θέσι έτοιμη με καλό μισθό...

— Ευχαριστώ, Ηλία μου, ευχαριστώ! Έγώ δεν βλέπω την ώρα ποτέ να γένω καλά και να ξανακαταβώ στην Κρήτη, να πάρω το αίμα μου από τους αντίχριστους... — να πάρη ο Διάολος τ' απειθαμένα τους!

— Δεν έρχομαι... Δεν είμαστε έμας οι Κρητικοί για περιουσίες, αν έσας τους Ηπειρώτες, ως που έγραψε τον Τούρκο μέσα στο νηρι μας. Έσείς οι Ηπειρώτες είσθε γεννημένοι να ευεργετήτε με τα πλούτη σας την Ελλάδα μας κι' έμας να τη μεγαλώνωμε με τα αίμα μας! Η Ηπειρος, άφέντου έβουσε το Σούλι, δεν βγάλλει άλλο από έθνικους ευεργέτες, κι' ή Κρήτη, αν πάντα, δεν βγάλλει άλλο από παλληκάρια!

— Άναψε ο τουρκομάχος Κρητικός κι' ο γιατρός, βλέποντας κάποια έξαψη στο πρόσωπο του πληρωμένου παλληκαριού, του ειπε διαταχτικά:

— Καπετάν Γιάννη! Σου άπαγορεύω να μιλήσεις ως ούρις το πρωί... Είπες πολλά... Η πληγή θέλει ήσυχία και προπάντων σιωπή...

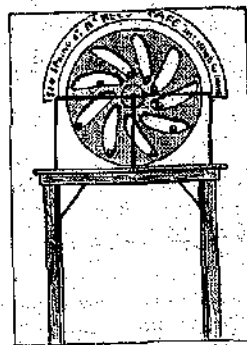
ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Η πίπα του Αυστραλού

Η εικών αυ-τή, από φωτο-γραφίαν, δε ι-χναι πώς κρα-τούν την πίπαν των οι Ιθαγενείς της Αυστραλί-ας. Την βλέπουν ως ακουλαρήκι εις το αυτί των, μαζί με όλίγα σπείρα, διά να έχουν πρόχειρα όσα χρειάζονται, όταν θέλουν να καπνίσουν. Πότα θα ει-σογή αυτή ή μύδα κ' έδώ;

Μήπως είναι το 'Αεικίνητον;

Ο ιδιοκτήτης: ένός μεγάλου καφέινου εις το Λος Άντζελοσ της Καλιφορνί-ας, έσήτηεν εις τον δρόμον, όπου εύρίσκεται το κα-τάστημά του, έ-να τροχόν ξύλι-νον, βασταζόμε-νον από δύο στε-ρούς: στυλι-σκους. Καθώς φαίνεται εις την εικόνα μας, έννεα μετάλλινα σφαιρίδια είμπο-ρούν να τρέχουν ελεύθερα μέσα εις έννεα μικρά κανάλια, τα όποια άρχίζουσι από το μέσον του τροχού και φθάνουν έως τα άκρα. Όταν τα σφαιρίδια πλησιάζουν εις τα άκρα, το βάρος των τινει να σύρη προς τα κάτω το μέρος εκείν του τροχού, και χάρις εις το εύφυδες κινητόν σχήμα των καναλιών, τα άνωθεν εδριακά-

μενα σφαιρίδια πικτούν προς τον άξωνα, ελαφρόντα ούτως το επάνω μέρος της μηχανής. Πάντοτε λοιπόν εύρίσκεται να είναι το έν μέρος του τροχού βορρότερον από το άλλο, και αυτό τον κάμνει να στρέφεται: άδικαίως, αιωνίως. Μήπως εδρεθη το 'Αεικίνητον;

Περίεργος Γέφυρα

Η γέφυρα αυτή εινε κα-ασκευασμένη από κληματίδας και καλάμια βαμ-βύ, χρησιμεύει δε εις τους Ιθα-γενείς της Αγ-γλικής Γουινέ-ας να περνούν ένα χείμαρρον, πλησίον της πόλεως Άμπόρ. Η πρωτογενής αυτή γέφυρα εξυπηρετεί σπουδαιώς την συγκοινωνίαν της πόλεως με τα περιχωρα.

Έβδομαδιαίοι Διαγωνισμοί

α). Παίγνιον

Έστάλη από το Μαριμένο Φοθλι

Α	ΣΑ	ΜΥ	ΡΟΣ
ΜΟ	ΓΥ	ΘΡΑ	ΚΥ
ΘΝΟΣ	ΚΟ	ΝΟΣ	ΚΗ

Να συναρμολογηθούν αι συλλαβαι αυ-ται, ώστε ναποτελεσθούν τέσσαρες νησοι του Αίγαίου.

Οι δυο φίλοι άποχαιρέτηθηκαν σιωπηλά και το μεγαλειό της γεναιοδωρίας υπο-χώρησε μπροστά στο μεγαλειό της αυτο-θυσίας: Ο Ηπειρώτης μπροστά στον Κρητικό!

Ύστερα από ένα μήνα, ο μιν έθνικος ευεργέτης Ηλίας Νικολάου ξαναγάρθη στην Ρουμανία με το 'Ελληνικό παρά-σημο στο στήθος του, για να καρδίση κι' άλλα χρήματα και να ευεργετήση και πάλι την 'Ελλάδα: ο δε πολεμιστής καπετάν Γιάννης Σκαπετοραχάκης ξαναγάρθη στην Κρήτη, κι' αυτός με παράσημο στα στή-θια του, την ένδοξη πληγή του, για να συνεχίση τους πατριωταρότους αγώνες ε-ναντίον της Σκλαβίας.

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ [Διευκρίνωση διά την 'Αθήναιον' από το 'Ημερολόγιον Σκόκου 1913.]

β'.) Τρίγωνον

Έστάλη υπό της Μάχης του Σαραϊνιάδου

- * * * * = Όπωρικόν.
- * * * * = Γενναίος, παλληκάρι.
- * * * * = Πρόσωπον της Η. Γραφής.
- * * * * = Άντωνυμία.
- * * * * = Σύμφωνον.

Καθέτως και άριζοντίως τα ίδια.

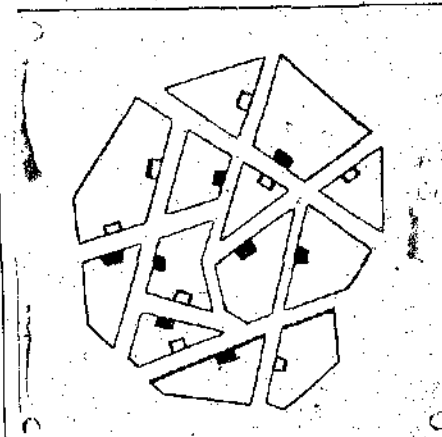
γ'.) Διά τους Γαλλομαθεύς

(Φωνηενόλιον).

* - l - grr - cmm - * - l - grr -

Άήλωσις: Αί λύσεις — όσωδότησι ζητη-μάτων του άυτου φυλλαδίου, — συνοδεύονται υπό ένός μόνον δεκαλέπτου γραμματισμού.

Λύσις του βου φυλλαδίου

α) Ίδου πώς θα συντεθή το σχημάτιον της πόλεως, ώστε εις κάθε της δρόμον να υπάρχει έν άρτοποιείον και έν φαρμακείον. — β') La raison du plus fort est toujours la meilleure. — γ') Κρίνον, λείριον, νάρκισσός, άνεμώνη.

Ιδού τον Ομήρον του Σελίς ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ Συδρομίου του Κερ. Β

Η ΤΡΕΛΛΗ

Την βλέπω πάντοτε την τρελλή οβρη- πούλα με τα κοντά διακτά μαλλιά, τα μαύρα αλλοθώρα μάτια και τα χονδρά χείλη, τα άνοιχμένα πάντοτε εις ένα άσχημο οπταστικό γέλιο, που άφίρει να φαίνονται δύο σαφές από άραιά άκα- νόνητα, αλλά κάτασπου δόντια. Μία κόκκινη μιλούσα και ένα κοντό ξέθωρο, κουρελιασμένο φουστάνι, είναι η μόνη και παντοεινή φορεσιά της.

Την βλέπω ποτε να τρέχει, να τρέχει χωρίς να την καταδιώκω κανείς, και ποτε αποτόμως να σταματά, να κιντάει άνη- συχα γύρω της και έπειτα, χωρίς λόγο, χωρίς αίτια, να ξεσπάει εις ένα δυνατό άτελειωτο γέλιο, που άνηχει παραένα εις τον ξεημο δρόμο. Προχθές, πέρασ' από σιμά μου, με ζέττα ε με τάλλοισθω- ρα μάτια, σήκωσε κάτι που άσποξε εις την άκρη του δρόμου και γογγή-εφθασε ένα κήριον που είχε προπεράσει και του τό έδωσε. "Ήιον τό μαντήλι του που του είχε πέσει. Γύρισε να τό πάρη και, πριν προφθάση να την ευχαριστήση, έ- κείνη έφυγε σαν άστροπή από τό αντί- θετο μέρος του δρόμου. Την παρακα- λουθό με τό βλέμμα και την βλέπω να χάνεται εις τό στενό σοκάκι της ό'ρη- κης, ενώ τό παραένο γέλιο της άνηχει άκόμη από δρόμο...

Βάρνα του Κανάρη

ΓΡΑΜΜΕΝΟ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΚΑΝΟΝΙ

"Ήταν η δεύτερα ημέρα των Χριστου- γεννίων, μαίρησματος καθόμου, στο γραφείο μου και διάβαζα, δηλαδή έκανα πώς διάβαζα, γιατί κι' εγώ δεν ξέρω τ' ελχα. Έκείνη τη στιγμή να κι' έρχεται ό διανομέας και μου φέρνει ένα γράμμα. Ήταν ένα μικρό φακελάκι, λερωμένο, που μόλις κούρσοσ πάνω η αδιεύδυνισα. Τό κύτταξα καλά με περιέργεια, χωρίς να μπόρεσω να μαντέψω από που έρχότανε, σέ λίγο όμως σάν πέσανε στα μάτια μου τά γράμματα της ταχυδρομικής σφρα- γίδος «ΦΙΛΗΠΠΙΑΣ», τότε δεν μπο- ραίτε να φαντασθήτε τη χαρά μου!

Τάνοξα" ήταν γραμμένο με μολύβι κι' είχε επικεφάλιδα αυτά:

"Εν τη πρώτη γραμμή των προφυ- λακών είναι Μιλτιάδιου, εις 300 μέ- τρων άπόστασιν από του βομβαρδιζο- μένου φρουρίου. Τόσα πολλά χρειά- ζονται για να μάς πη που βρισκεται, άπό τό που έγραφε! Κι' ό συντάκτης ήταν ένας φίλος μου—λοχίας του πυρο-βολικού—και μούγραφε σέ τέσσερες πυ- ροσφαιρισμένες σελίδες, τι τό συνέβησαν άφ' ότου χωρισθήκαμε. Ήταν τό δεύ- τερό του γράμμα αυτό—γραμμένο πάνω στο κανόνι—και, γνμάτο ζωή άπ' της μακρόστης τη θουμάσια μρωδιά, ζων- τάνεψε και μέγα.

Και να μερικά άπ' αυτά που μούγραφε: "Τά ρούχα μας έλυωσαν, τά παπούτσια μας τρύπησαν, τό χιόνι δεν παύει να

μάς επισκέπτεται... μπροστά όμως στη Πατρίδα, αυτά δεν είναι τίποτα..."

Στό πρώτο του γράμμα—που μου τό- στείλε άπ' τη Θεσσαλονίκη, — μούγραφε στο τέλος: "Τό πιο μεγάλο κακό που μπόρω να πάθω είναι να σκοτωθώ, αλλά δεν με μέλει καθόλου. Θα ξέρω ότι έκανα κι' εγώ κάτι για τη Πατρίδα μας... δεν τό πιστεύω όμως, γιατί η όβρι-δες τους δεν σκάνι..."

Και βγήκε άληθινό. Κι' όταν προ- νοσώ η Μεραρχία του να πήη στην "Ήπειρο κι' άνέβη ό ίδιος στην" Αθήνα για να με ίδη, δεν φανταζόσθε πως ήταν. Δεν τον ένώθησασ, ό χθεσινός μου συνομηλίκος, — 18 χρονών παιδί, — ήταν άνδρος πελώρος στο σώμα και στη καρδιά. Ναι! Ήταν ήρωας...

Αθανάσιος Διάκος

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

"Όεω κρύο, παγωνιά κι' έρημια άπλωμένη. Στά βόρεια τα σύννεφα χιόνι έχει κρυφή στην καλύβα άσπρος καπνός σκόρπιστά άνεβαίνει άπ' τά μαύρα κούτσουρα πουχουν άναφή.

Δυό γρηούλες έρχονται, έδα φορτωμένες που δυό άρες κουβαλούν άπ' τη ρεματιά,

— με τό σάκι το βαρύ διπλοσκεπασμένες, — για ν' ανάψουν ύστερα φουντωτή φωτιά.

Στό έκκλησάκι, που βαθεία δυό κέρια άναμμένα φέγγουν στην δώδεκτηρη μισοσκατενιά, — την καμπάνα δυό κτυπούν χέρια παγωνιένα: Σημεριώτη Κυριακή και Πρωτοχρονιά...

Τέλλος Άγρας

Ο ΓΕΙΤΟΝΑΣ ΜΟΥ ΕΦΕΔΡΟΣ

Κατενθουσιασμένος, «Φεύγω, με καλοθω στο ύψηλόν καθίκον», μου ειπε και μ' έφίλησε. Και εις τό φίλημά του έννοι-ωσα κλη την λαύρα πουξ μεσα του για την Πατρίδα. Σε πανηγύρι, σε χορόν αν πληγαινε, δεν άλας τέτοια προθυμία! Ενώ μπόρουσε μίαν δλώσωση εβδομάδα στον τόπο του εδω να μείνη μεταξύ μας, δεν θέλησεν. Έφυγεν άμέσως. Έφυγε, γιατί μέσα στη καρδιά του έννοιωθε βαθειά τό χρέος του προς την Πατρίδα. Και ήθελεν από τόδε κριτόους να βρεθίη στη θεία του.

Κ' ενώ, και κομιομένος κ' έξυπνος πάντα μπροστά στα μάτια μου θωρο τόν γείτονα μου έφεδρον με άλλα λεβεντό- ποια να τρέχουν, να κηδοβν και να σκορπούν Έλευθερία στα σκλαφωμέν' άδέλφια μας, ένα πικρό παράπονο μου φέυγε: Γιατί ναίμαι μικρός;

Ελλάς του Πήγα

ΒΡΕΧΕΙ...

"Ακουμπισμένος στο παράθυρό μου, κυττάζω έξω. Ο ουρανός βαρύς και μολυβένιος, νομίζεις ότι σου πιέζει τό στη-θος. Οι δρόμοι έρημοι... Πού και πού περνάει βιαστικά και τρεχάτος κανένας, και χάνεται από λίγη ώρα κι' στέθος στη βία του. Όλα νομίζεις ότι σ' άβραίνουν, όλα ότι σ' άνοχλούν... Βουβή και λυπη- μένα όλα φαίνονται, θαρρείς πως είναι νεκρομένα.

"Η φώς δεν βριστάς πιά, και ξεσπά σ-γαλά σε μιά βροχή ψιλή-ψιλή και μο- νότονη. Σου φαίνεται πως η φώς κλαίει ένα σκοπό έντελώς δικό της, λυπητερό και άτελειωτο...

"Ακόμη άκουμπισμένος στο παράθυρό μου, μόνος, έχω παραδοθί σε λυπητε- ρούς συλλαγουσούς...

"Εξώ βροχή άκόμα πέφτει, μονότονη, αδιάκοπη κ' έκνευροιστική...

Μαργαρωμένος Βασιλέης

ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ

Σάν κουρασμένες, άποσταμένες από την πρώτη τους βία, η νυχάδες πέφτουν με μιά γραφική ήσυχία άνάμεσα στα δέν- δρα τ' άσπρισμένα...

Στόν παγιωμένο δρόμο άνηχει τό ρυθ- μισμένο βάδιμα του άλόγου που μάς φέρνει στη νεκρωμένη έξοχη.

Ήμαστε τώρα στα μέρη εκείνα που τό κελκοκαίρι γελοβουαν στο ζεστό φως του ήλιου.

Τί διαφορά!... Μιά μελαγχολική ήσυχία βασιλεύει παντού, σ' εκείνα τό μέρη. Στάθηκε τό- ρα τ' άμάς, έδω ό πάγος γλυτορά πολύ και περή προγοροσμέ. "Όση βλέπομε για δεύτερη και ίσως τελευταία φορά, τό δέντρο εκείνα, όπου παρόσασε τόσον καιρό εδνυχισμένα, νομίζουμε πως άψισμα κάτι άπ' τη ζωή μας και πως αυτό τό κάτι τό χάνομε τώρα για πάντα...

Σημεία του Αβέρωφ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

"Ο Μπαμπάς: — Δεν μου λές, Μίμη, έχεις πενήντα λεπτά. "Αν δώσης τό 15 σ' ένα πωρό παιδί, πώς θα σου μείνουν;

Μίμη: — Πενήντα, μπαμπά.

"Ο μπαμπάς: — Πώς;

Μίμη: — Μά με ρωτάς και μένα αν άνω;

"Εστέλη από της Θεσσαλοκρατείας Ελλάδος

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΑΛΑΣΕΩΣ",

Αθήναι, 23, δός Εδουελδου την 16 Ιανουαρίου 1913.

ΕΧΕΙΣ δέκατον, Βολκανική Συμμαχία: εις την όπ' άπ' 72 Γωνίαν έλησμένησα με προσέσω, ότι οι σταυροί αποτελούν σημείον της σφαίρας. Έχεις τό όπ' έφει σας. Ναι, όταν έφαρμόζονται και άλλαι λέξεις εις έν σχήμα, εμπροστίς να τάς σημειώσης παρα- πλεύρας και αυτές. Ο κ. Φιλίμων σ' ευχαρι- στεί όι' όσα γράφεις διά τάς "Αθηναϊκας" "Επι- στολάς" του. Διά τον Διαγωνισμίν των Διτών Λέξων εύμορες να στείλη; όσας ελ- βης, έστω και μίαν.

Ελάθε, "Ελλη Γ. Γεωργ.", και σ' ευχαρι- σεί. Συδρομηται έγγράφονται και τώρα και πάντοτε. Εμπροστίς να λάθουν και όλα τά προειδοθετα φυλλάδια, όσα θέλουν να λογι- σθή η συνδρομή των ως άρχομένη την 1ην Δε- κμβρίου, ότε ήρσιτε τό ζήον έτος και ό νέος τμήμα της Διαπάσεως. Ένωσεται όμως, ότι η έτισία αυτή συνδρομή, η πληρωμένη ση- μερου, θα λήγη την 30 Νοεμβρίου.

Φάν, δεν πιστεύω να προέρχεται η με- λαγχολία σου εκ του ότι κανείς εις τώρα δεν έστειλε την λύσιν του προβλήματός σου! "Αλ- λως τε έλαβα μίαν: "Ο Βασιλέας ό Βουλγαρο- κτός συλλαγουσός..."

"Εξώ βροχή άκόμα πέφτει, μονότονη, αδιάκοπη κ' έκνευροιστική... Μαργαρωμένος Βασιλέης

Ευχαριστώ διά τό ζεπάθωμο Μαστροχα- λασι. Είτε λοιπόν εις τάς Άδαστες των Έβδ. Διαγωνισμίν που έδαλα και την Μυτιλήνη εις τάς Έπαρχίας. Φυσικά, δεν εινε πλέον εις τό Έξωτερικόν. Άνήγει εις την Έλλάδα, εινε Έλλάς. "Η, εις άλλόν καιρόν θα τό βλέ- πης και εις τάς Γεωγραφίας, και εις τούς Χάρτες, και παντού. Καίτοι όμως, ότι την πρώτην αυτήν ευχαριστήσην διά την απευ- θέρωσιν της πατρίδος σου την ησάθησιν, κα- θώς μου γράφεις, από την Διαπάλασιν σου. — Ναι, εμπροστίς να μου στείλεις γραμματό- σχημα.

Όρασον τό πρώτόν σου γραμματάκι, Μα- ρχηνή Άδα, και έπιζω, τώρα που έχεις και αυτό τό έμφορον φευδώνιμον, να μου γρά- φης τακτικά. Εά ειπώ εις την Βουλγαρικήν Συμμαχίαν ότι την συμβουλεύεις "να μη δει- λιά, αλλά να στείλη τά ποιήματά της" ός κήμη την άρχην και η άρχή εινε τό ήμισον του παντός.

Ναι, "Ελληνικόν" "Ιδεώδες, κατά λάθος ό Διαγωνισμός των Λευκών Λέξων καταλέγε- αι υπό του "Οδηγού εις τούς Μικρούς Δια-

γωνισμούς, ενώ εινε Μεγάλος (έχει δηλαδή τά βραβεία των Μεγάλων). Διά τούτο, έί- δες, τώρα του έδαλα και αύθοντα αριθμόν. Βραβείον κτλ. έστάλησαν.

Λοιπόν εύχαριστώ. Τό όρα: όζ μου στεί- λης πάντοτε, όζ μου στείλεις συχνά, και δεν θα τό μέλη καθόλου αν έχάνονται η άπορρι- πτωναί: Τό ζήτημα εινε να εξακούσαι. Εις την άρχην όλίγα βραβεία, όζ έπιτυχούσης. Σιγά-σιγά όμως, με τον καιρόν, θα φθάσης εις σημείον να μη ήληθης κανένα. Είμαι βε- βαιά γι' αυτό, διότι έχεις παλάδα προτερήματα.

Καλά έκαμες να μου βαναγράψης, "Απο- λουθεν" "Ιδεώδες. "Ετσι να μου γράφεις συ- γνή, για να γνωρισθώμα καλλίτερα. Μην περι- οριζέσαι όμως εις τό τυπικά. Λέγε μου και τίποτε παραπάνω. Έγώ σάς γράφω τόσα και ζούστε τι σκέπτομαι και τι αίσθάνομαι πρέ- πει να μου γράφετε και σεις; λίγο άπ' όλα, για να μαθαίνω τάς ιδέας σας και τά αίσθηματά σας. Αυτό έν έννοεις και σύ με τό σνα γνω- ρισθώμα καλλίτερα;

Τά έξής μου γράφει ό "Ασκήματος Τηλέ- γραφος: "Ελά σου, διηγηθώ και τί που συνέβη εις την Χαλκιδικήν. Ο στρατός μας κτελέμα- δανε τά διάφορα χωρία της χερσονήσου, εις έν- όμιας χωρίον, τό όποιον δεν ειχε κανένα Τυρ- κικόν κάτοικον, έθεώρησαν περιττόν να κέρουν αυτό: τούς τύπους. Οι κάτοικοι όμως, τό είχαν καιρό που δεν άντικρούσαν στρατιωτή μας από χωριό τους. Τέλος πάντων, κάποτε οι δεκά- μας έχειράσθησαν κριθόρι διά τά ζώα και έ- στείλαν ένα στρατιωτήν εις τό χωριό διά να γοράσθ. Τί έγεινε επί τη θέα του στρατιω- τού μας, δεν περιγράφεται! Ο διδάσκαλος του χωριού τον προσερώνησεν, οι μαθηται και οι μασήτρια του έβαλλαν διάφορα τραγούδια, ό δήμαρχος του έκαμε τραπέζι και τον έδαλε να κόμηθ' από σπίτι του και τό κυριώτερον, οι κάτοικοι, ενώ έκείνη την ήμεραν ήτα νηστεία διά τά Χριστούγεννα, έφαγαν γουρουνόπουλο εις τό έστράσιον τό μέγα γεγονός. Όλα αυ- τά μου τά ειπέ, η μητέρα του στρατιώτου, ό όποτος της τό έγραφε. Φαντάσσο πως αυτό οι άνθρωποι έπειρουν την έλευθειαν!..."

Κώνστος Α. Τσαμ., σ' ευχαριστώ πολύ διά τά καλαευτικά που γράφεις διά τό περοδικόν μου και την ένικήν αποστολήν του. "Όσον διά τούς "φιλολόγους" που λέγεις, ότι γράφουν νεβοροκία μυστοήματα, σε βεβαιώ ότι αυτοί που τά γράφουν εινε άπλώς γραμματο- κήπηλοι. Οι άληθινοί συγγραφείς γράφουν μυ- στοήματα και διηγήματα οφέλιμα, μορφω- τικά, έφευγίζοντα πράγματι έκείνου πύ τά διαβάξεις. — Να στείλεις άλλο φευδώνιμον.

"Αιχίτην Εξώσως, η επιστολή σου με συνε- κίνησε πολύ. Καλλίστε ένθουώμαι την αγα- πτήν άδελφήν σου, η όποία τόσον έθρασε εις τον κόλον μας: "Όπως δεν μ' έλησμονή- σατε σεις, έτσι δεν σάς έλησμονήσα κ' εγώ και σάς δέγομαι πάλιν μετά πάσης χαράς.

Σε συχαίρω, Φώβη, που εργαζέσαι τώρα, διά ν' αναπλήρως τό κενά της επιστατεύ- σεως, όχι μόνον εις τό γραφείον, αλλά και εις τό εργοστάσιον του πατέρα σου. Σ' ευχαριστώ πολύ διά τό όρατον αυτό άρθρον του φιλέλ- ληνος "Αμερικανού. Τό είχα διαβάσει όμως έλληνικά, διότι μετεφράσθη εις τάς έδώ εφη- μερίδας. Γράφε μου όστις ευκαιρήξ.

Δέν σάς τό έλεγα, ότι άμα προγάρηση όλέ- γον ό "Μεγάς" "Ελλάς, θα καταλάβετε τί έκτάκτως όρατον που εινε αυτό τό μυστοή- ρημα; Ίδέτε σήμερον τό ένδιαφέρον που γίνε- ται με την καταδίωξιν του Λωράν. Και που να ίδητε παρακάτω!

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

"Εγκρίνονται: "Ανάφορα του Συμβόλου του Χριστιανισμού" — "Εκδοτόν του "Αθανά- σίου Διάκου" — "Η θάλασσα" και "Πρός τούς

άνδρείους" του Μαργαρωμένου Βασιλέη — "Από τά δώρα της Βρωτοχρονιάς της Νη- σιοποπούλας" — "Εξεμινάτικα βραβεία" της Ρίμης — Στοιχίς — "Από τό γούστον και "Αληθινοί φίλοι" του Στρατηλάτου Μανεδω- νίας — "Από τό Ήμερολόγιον μου του Άλέ- κησος του Πόνου" — "Ιστορικά ανέκδοτα, Παι- δικά Ήνεύματα, Παιγνια κτλ. διαφόρων.

"Απορρίπτονται: "Ένα σμαράνι (δου- νόγιτον, προσάντων εις την άρχην) — "Παλιά και καινούργια χρονία και "Διηγήμα" (τό ύφος άτενον) — "Ζήτων (άνώμαλη στίγυρ- γία) — "Η Νίκη" και (έτεργα ποιήματα).

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα ψευδώνυμα: "Εθνικόν" "Οσιρόν", α. (Θεοφάνης) "Υποβόχων Δελφίν, κ. (Σ. Ν.) Σπαθή του Διάδοχου, κ. (Μ. Ν.) Δάκην του Πόνου, κ. (Χ. Ε.) Άδα των Σπιστων, κ. (Σ. Β.) Μαργεθή Άδα, α. (Ε. Κ.) Έλλάς των "Οσιρών, κ. (Ζήτω ή Νίκη) "Ελληνικός Στόλος, κ. (Ζήτω ή Νίκη) "Αρρόμητος "Ελ- λην, α. (Α. Σ.) Ποιμική Φλογέρα, α. (Β. Μ.) Αερολόγιον, α. (Ε. Κ.) "Αερολογος Σωφραξία, κ. (Ζ. Ζ.) Ναυαία της Πιγ- κήπου, α. (Ε. Τ.) Πρόμαχος της Έλευθε- ρίας, α. (Θεοφάνης) "Εθνικός Έργασμός, α. (Θεοφάνης) "Αιχίτην Εξώσως, α. (Θεοφάνης) "Αγροστος Χ., κ. (όποιος μ' εύρη) "Υποκό- μης της Βραζελάνης, α. (Ν. Γ.) Σίφος του Κωνσταντινου, α. (Ν. Π.) Μεγαλόφρων Κωνσταντίνος, α.

"Ανανώσεις ψευδώνυμων: Μόγας Να- πολέων, α. Έλλάς του Μ. Αλεξάνδρου, κ. Μαργαμένο Φοδλι, κ. Φώβης, α. Γλεκογάρμα, κ. Δούκισσα του Δανιου, κ. Φωτοβόλον "Αστρος, κ.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρά Μυστικά έκπεθυσμίν ανταλλά- ξουν: τό Άστρον του Πόνου (0) με Σύμβο- λον του Χριστιανισμού, Διηγήσων της Νεο- λαίας, Άσθος της "Υπομονής" — τό "Ονει- ρον της Δόξης (0) με Μαύρον της Βενετίας — η Φιλόκαρτη Καρδιά (0) με Άροσούλαν — ό Στρατηλάτης των Έλλήνων (0) με Ση- μαίαν του Αβέρωφ, Έλλάδα του Πήγα, Βα- σίλειον του Βουλγαροκτόνου, Κύμα, Άστρον "Εσπεριών, Έλληνικήν Οσότητα, Αεθωάτοκ, Τέλλον Άγρον, Συριακήν Άστρον, Νέλικε, Ένα Χιωτάκι, Σημαιοφόρον Έλληνα.

"Η διαπάλασις άσπάζεται τούς φίλους της: Δεσπόνη του Μισορά (έστειλα και έχει κα- λώς) Στρατηλάτην Μανεδωνίας (ό προσέχης Διζωνισμός προς σύνθεσιν Πνευματικών Ά- σκήσεων θα προηρηθή τον Μίσην) Μαργα- ρωμένον Βασιλέην (τά λυόγαρα έλήθησαν, διά τό άλλο, έκράτηρα σμαίωσιν" ό κ. Φ. σ' ευχαριστεί έγκαρδίως) Δύναμι της Θελή- σεως (ελάθε, ευχαριστώ) "Έρωτα της Αθ- ριον (ευχαριστώ πολύ διά τό ζεπάθωμο) "Ελληνικήν Νίσην (και σένα επίσης ευχαρι- στώ) έτσι, παιδί μου, να ζεπάθωσες! η αγάπη εινε δρώσις!) Σύμβολον του Χριστιανι- σμού (έστειλα ως θύ είδες, εις ένα έντελειθρον εις τό κατόπι) Πόργια του Βυζαντιου (πρέπει να νανανώσης το φευδώνιμόν σου, διότι άλλως δεν σου άνηκει, να, αυτήν την φοράν τό έμολόγησεν και οι ίδιοι οι Τούρκοι, ότι ό στόλος των ένικήθη) Φιλόκαρτη Καρδιάν (εύ- γε διά τον λαμπρόν βαλμόν της, α' τριμηνίας, ό όποτος βεβαιώς όι συμπληρωθή κατά την 6'. — Αν δεν είδες ως τώρα καμμίαν άπάντη- σιν, σημαίνει ότι η επιστολή σου δεν έλήθη, εκτός αν η μεταφρασίς σου ήτα κανέν μικρόν ανέκδοτον, από εκείνα που εγκρίνονται συλλή- δον) Έν Τούτω Νίκα (έλήθησαν) "Ερωτική Σίμων (η συνδρομή σας τώρα εινε έστειτική, δεν βλέπει, τό φύλλον που έργεται με μονόλε-

πτον γραμματόσημον; πρώτα ήθελε πεντάλεπτον) Σημείων του Αβέρωφ (εστειλα ερωτα ή επιστολή σου διά την νύκην του Σταυρού γραφς όμως πλέον ευάνγνωστα δύσκολα είναι πολύ, και σύ ημιγνώσεαι εις την Σ.Σ.Σ., δίδει τα χειρόγραφα σου έχουν ανάγκην αντιγραφής και ποιος να αντιγράφη;) Ακριβοδωρον (ώρατον ψευδώνυμον ιδιαιτέρες: να το τιμήσης και μίαν ημέραν να είσαι ούδ' αληθινός ακροακός...) Απελευθερωθεϊσαν Ηπειρον (ελαβα, ευχαριστώ) Αστέρα της Ελευθερίας (να! από τον ίδιον μας στόλον εκληγώθη μόνον ελαφρά ένας σελπιγκτής ο διηγηματολόγος λέγεται κοινώς «καλαμαράς»; δεν το πιστεύω) Απελευθερωθεϊσαν Ελλάδα (εστειλα) Αταστωτην Μεικίαναν (ευχαριστώ διά το ωραιότατον ιστορικόν Δελτάριον και διά την εξήγησίν του) Ν. Προσπί (ευχαριστώ πολύ! αλήθεια, «λίγο βάβαρο έθιμον», αλλά πρέπει πρώτα να το καταργήσουν οι τύσαννοι...) Ελλάδα του Ρήγα (εστειλα πές εις τον μικρόν σου αδελφόν, ότι γρήγορα θά ηηροισήσω και διηγηματάκι διά την ηλικίαν του) Είκοστήν Πέμπτην Μαρτίου (χαίρω που είσαι καλλίτερα και εύχομαι να γίνης έντελώς καλά; δεν πιστεύω όμως να θέλεις να ξαναγράψης εις το στρατόπεδον; έσύ έκαμες το χρέος σου εις την πατρίδα και με το παραπάνω) Α. Ελευθ. (ό,τι φυλλάδια σου λείπουν, εμπορείς να τά πάρης από τό γραφείόν μου, στέλλων το αντίτιμον εις γραμματόσημα σ' ευχαριστώ δι' όσα γραφείς) Μπομπουλίαν (ελαβα, ευχαριστώ) Εθνικόν Ονειρον (χαίρω πολύ) Δοξασμένο 1912 (εστάλη επί συστάσει) εγχε διά το προοδεϊον ξεπάζομα) Ελληνική Νύκην (βέβαια, κάθε έργη δύσκολη! αλλά να επιμείνης) Μυρωμένη Χαραυγή (αυτό μου ήρσε καλλίτερα, από τα ελευθερα εις την ερώτησί σου άπαντώ να!) Ρωμηοπούλαν (να μη γράφης τόνομά σου εις κανένα, εμπορείς τα άλλα δύο όμως που γράφεις; εινε αδύνατον να τά επιτρέψω) Ένα: νιν Συνορομητην (μ' αυτό το ξεύρει όλοις ο κόσμος! εινε γαλλικά μυθιστορήματα, μεταφρασμένα εκ του γαλλικού; μήπως δεν βάλες πάντοτε το όνομα του γάλλου συγγραφέως, καθώς και του μεταφραστού; και όπου δεν υπάρχει όνομα, εινε γνωστόν-δι μεταφραστής εινε ο κ. Ξενόπουλος;) Αηλιτισμένη Κόρη (συμφωνώ και δεν σε παρεξηγώ όταν δεν μου γράφης; όταν όμως μου γράφης, γράφε μου όσα θέλεις και μη φοβάσαι: ότι θά με σκοτίσης;) Δημ. Κ. Χονδορί, Πανελλήνιον Πόθον, Άγγελον Αδερφινόν, Ελισάβετ Σ. Βολ., Ναυτάκι της Περικίπου, Δάκρυ του Πόνου κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Εις όσας επιστολάς ελαβα μετά την 16ην Ιανουαρίου, άπαντήσω εις τό προσέγες.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

136ος Διαγωνισμός
 Δόσεων Δεκεμβρίου—Μαρτίου
 (Αι λύσεις δεκται μέχρι της 10ης Μαρτίου)

76. Λεξιγράφος
 Είμαι Κράτος της Ευραΐης:
 Αν προσλάβω άντινομίαν,
 Μία κόλις θά προβάλη
 Παρεμφής εις Θεσσαλίαν.
 *Εστάλη υπό της Σχοινοτομίστου Χίου

77. Συλλαβουργος
 Γράμματα μόνο τρία, ελληνικά,
 Τά πρόσταξα να μπουνε στη σειρά.
 Και πράγμα είδα, μ' άπορία,
 Όπου τό έχει κάθε οίκια.
 *Εστάλη υπό της Νέλης

78. Μεταγραμματισμός
 Βυζέις; γάμα, κάππα βυζέις;
 Κ' ένα πράγμα εύθες κωττάζεις
 Που τό στόμα σου άφίση,
 Είς τ' αυτιά του να καθίση.
 *Εστάλη από το Μαγαμένο Φουλί

79. Αναγραμματισμός
 Ποτάμι αγιασμένο
 Το άναγραμματίσω
 Και άλλο έλαουσμένο
 Ποτάμι σχηματίσω.
 *Εστάλη υπό της Σουλίδος

80. Δικτυωτόν
 Το πρώτο μου μία γούρα
 Που παλλημάρα βγάξαι
 Το δεύτερόν μου εινε
 Ή γρον κ' ευωδιάζαι
 Της φρέσας το τρίτον
 Σημαίνει ηουρίαν
 Το τέταρτόν μου ρήμα
 Που κάμνει... άνισυρίαν.
 *Εστάλη υπό της Ηρώδος του 21

81. Εξάγωνον
 * * * = Θεός.
 * * * * = Ομηρικός ήως.
 * * * * * = Προφήτης.
 * * * * = Δένδρον άπωροφόρον.
 * * * = Χρονική διαρσις.

Και καθέτως σχηματίζονται τα ίδια.
 *Εστάλη υπό του Ελληνικού Ίδωδους

82-86. Μαγικόν γράμμα
 Τη προσδήκη ενός γράμματος, πάντοτε του αυτού, εις έκαστην των κάτωθι λέξεων, να σχηματισθούν έλλαί τόσαι λέξεις:

ήμα, ώρα, έρα, Ίος, Ίων.
 *Εστάλη υπό του Δαρνοστεροδς Στρατηλάτου

87. Τριπλή Αμροστοιχίς
 Τα μέν άρχικά των κάτωθι ζητούμενων λέξεων αποτελούν κατά σειράν πόλιν της Ελλάδος, τα δεύτερα γράμματα όμηρικόν βασιλειστον και τα τρίτα άγριον ζώον.
 1, Κρότος της Ευρώπης 2, Όρος της Έλλ. Χερσονήσου 3, Άκρατήριον της Μ. Ασίας 4, Ζώον φορτηγόν 5, Πόλις αρχαία της Προποντιδός.
 *Εστάλη υπό του Τέλλου Άγρα

88. Φωνηεντόλιπον
 τ - νκν - τε - πημς - κον - νκν - κ - κλαστ
 *Εστάλη υπό της Συριανής Αύρας

ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ του τόμου της Δια-
 ωράσεως του 1912,
 κόκκινα με χρυσά γράμματα, δι' ό-
 σους θέλουν να χρυσόδεσουν τα φυλ-
 λαδιά των εις τόμον, εινε ήδη
ΕΤΟΙΜΑ και πωλούνται εις τό
 Γραφείον μας. Στέλλονται δε ταχυ-
 δρομικώς προς τους εμβάζοντας τό
 αντίτιμον, δραχ. ή φρ. 1,75.

ΤΟ ΠΡΟΝΟΜΙΟΝ ΤΩΝ ΤΟΜΩΝ

Παρατείνεται μέχρις εξαντήσεως των υπολειπομένων
 *Επειδή εκ των άρχικώς διατεθέντων 750 Τόμων του Προνομίου, υπολείπονται ακόμη όλιγοί, τό Προνόμιον παρατείνεται μέχρι της εξαντήσεως και τούτων. Επο-
 μένως οι έγγραφέντες και οι έγγραφόμενοι διά τό 1913 δύνανται ακόμη ναγοράζου-
 τονς Τόμους των έτών 1899—1912, έκαστον άδ' ε' ο'ν άντι φρ. 4 και χρυσά δ-
 ε' τ' ο'ν άντι φρ. 7. Έννοείται, ότι οι υπολειπόμενοι Τόμοι εινε όλιγοί, ώστε θά
 κάρουν μόνον όσοι προφθάσουν. Μετά την εξάντησιν των διατεθειμένων αντί-
 των θά πωλούνται μόνον εις την άρχικήν των τμην.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ανταλλάσσωμεν Μ. Μυστικά με διαφ. τάς
 συνδρομητριας της Διαπλάσεως.
 Στάθη του Διαδόχου (II' 38)

Χαίρε Ελληνική Καρδιά. Καλώς ήλθες.
 Επιστολήν σου έλαβον κατότε ή-
 τεύειλα. Ευχαριστούμεν δια ψήφους, Ζητώ δ'
 «Θράμβος»! Ελλάς του Μέλλοντος

ΑΤΤΙΚΗ ΔΥΣΙΣ
 Ύποψηφία Δημοψηφίσματος

Αγαπητοί μου φίλοι, ήλιζω ότι πάντες
 και πάσαι θά ψηφίσετε τό ψευδώνυμον
 μου, κατά τας τέλικας εκλογάς. Αττική Δυσίς

Δηλώ ότι ήλασα ψευδώνυμον. — Αναστη-
 θεϊσα Ηπειρος; πρώην Όνειρομέ-
 νη Ελλάς (II' 42)

Αγαπητέ Δ. Αιγιαλέ, σου εύχομαι ετη
 Μαδοσά εις γα' τη γοσηνι σου γιορ-
 τή. — Αναστηθεϊσα Ηπειρος. (II' 43)

ΕΒΔΟΜΗΜΗΡΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 6ου ΦΥΛΛΟΥ
 (Ίδε την λύσιν εις την σελ. 65)

ΑΘΗΝΩΝ: Άγρ. Ε. Διομαντίης, Ίαπότης του
 Μεσαιωνός, Αποκτεσθ' έν Ίδωδους, Πίπης Ν. Περ-
 σίδης, Νηού, Φωσφυνολοπούλος, Άτρωχτος
 Σωφραδέτα, Ίδωδων Γεηροπόου, Δημ. Ματθό-
 πολος.
 ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Ίσημη Γ. Βραχού.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ:

ΒΟΛΟΥ: Νικόλα Ασής, Άκαστολος Έλευθε-
 φιάδης, Β. Κουτσουβέλης, Α. Έλευθερολάδης.
 ΔΕΡΒΕΝΙΟΥ: Κασίνο Α. Άδαμοπούλου.
 ΖΑΚΥΝΘΟΥ: Μυρολήν Α. Άμπελοκαράβη,
 Διον. Ι. Κλάδης.
 ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Γ. Σ. Κουτσουλέντης, Γ. Θ.
 Κόλλιας.
 ΠΑΤΡΩΝ: Πατριώ Νουτοπούλου.
 ΤΡΙΚΚΛΑΩΝ: Γεωργ. Παπαγεωργίου, Θεοδ.
 Ι. Άνδρεάδης.
 ΤΥΡΝΑΒΟΥ: Άθαν. Στ. Παπαγιάννης, Βασ.
 Ηλ. Τυμπίας.
 ΥΔΡΑΣ: Άθανασία Ι. Ράλλη, Γρ. Ι. Αρμυραντής.
 ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Έλένη Χ. Φραγγίης Η Τυπάλδου.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ:

ΚΩΝΙΝΟΠΟΛΕΩΣ: Άσθη της Έλευθερίας
 ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ: Έκασθερο Ελεγχολειβαδο.
 ΡΟΔΟΥ: Βασίλειος ο Βουλγαροπότος (6-4)

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Των εύρόνων όρθην την λύσιν τα όνόματα
 ετάθησαν εις την κληρωσίδα και ήληρωθη δ' έν
 Ύδρα ΓΡ. Γ. ΑΡΜΥΡΑΝΤΗΣ, δ' άποιος έντερά-
 ψη διά τρεις μήνας από της Φεβρουαρίου.
 Πλεονάζουν λεπτά 60.
 Οι άποστέλλαντες άνω δεκατέττον την λύσιν
 δεν αναφέρονται, όσες οι άποστέλλαντες πεντάτε-
 πτον άντι δεκατέττον. (Γραμματόσημον 0δομα-
 νικόν 10 παρα ίσοδων με 5 λεπτά όσες δια
 10 λεπτά χρειάζεται γραμματόσημον 50 παρα.)